

Sevgiye Hasret Çocuk

– mucit55macit · 05 Nisan 2017

(Yetimhane günlüğü)

çocuktur,
ama yüreği büyüktür.
teselli eder ağlayanı görmediği sevgilerle,
sembolüdür saflığının.
ki,
tanımamıştır henüz nefsin çirkin yüzünü.

rüyalarını süsler sevgiyle bakan bir anne,
rüyalarını süsler başını okşayan bir baba.
her dem gözlerde hüznün,
her an bir sevgi arar gördüğü bakışlarda.
yüreğinde neler yaşanır bilinmez,
ruhunda ki depremi o da fark etmez.
hüznün sarmalı içinde duyguları,
dokunsan ağlar gibi,
seslensen küser gibi,
yürür gider ölür gibi...

ah be çocuk!
sevgiye muhtaç çocuk...
büyüdükçe yüreğin sevgiyi bulacak mı?
şefkate hasret ruhun sevgiler sunacak mı?
bulursun belki her güzelliği,
farkına varırsın bin bir çeşit kokunun.
lâkin,
bulamayacaksın bil ki bir anne kokusunu.

çok öksüz büyüttü Anadolu,
savaş eksik olmadı.
çok çok yetim büyüttü,
sevgi sundu topraklar.
sahip çıktı bu Millet kimsesiz çocuklara,
sevgiler vardı karşılıksız,

sevgiler vardı yalansız.

yazmak kolay olmuyor kimsesizin halini,
sahip çıkmak gerek de insanlığı unuttuk.
tek derdimiz yaşamak,
bir mazlumun yüzüne gülen gözle bakmamak.
devlet eksik,
devlet çaresiz,
toplum duyarsız.
elbette büyüyecek kimsesiz bu çocuklar,
sevgiye aç,
sevgiye hasret.

hakkındır isyan etmek yaşadığın şu güne,
belki doğurana,
belki dölleyene,
belki de Tanrı'ya.
belki de hepsine,
belki de hiç birine.
biri var ki emin ol hepsine bedeldir çocuk,
dinmesin hiç isyanın sevgisiz gönüllere.

Mehmet Macit
03.04.2017
Dikili/İzmir